

undre mig, at den ærede sidste Taler kan have en anden Mening derom, end der for Exempel fra min Side er yttret i Tillid til Andres Fremstillinger af disse Forhold. Jeg vil aldeles ikke forsvare dette Arbejdsreglement i alle dets Enkeltheder, jeg troer heller ingentunde, at den Mand, som har givet dette Arbejdsreglement efter de Mænds Raad, hvortil han i saa Henseende har støttet sig, har været blind for de Ulemper, som ere forbundne dermed, og hvorpaa den ærede Taler har fremført et enkelt Beviis, som jeg ganske skal lade staa ved sit Værd, men jeg troer ikke, at man er berettiget til mod saamange Bidnesbyrd, som der foreligge, at udtale, at dette Arbejdsreglement, med Hensyn til den hele Ordning af Arbejdsforholdet, er uden Andeel i den rolige Udvikling af Forholdene, som har fundet Sted. Det er vistnok meget vanskeligt at bestemme, om Arbejdsreglementet alene eller tillige den Stilling, hvori Regierne ved Emancipationen befaandt sig, har givet Anledning til en taalelig Løsning af Emancipationsspørgsmaalet. Jeg troer, at man gjør rettest i at antage, at det ene har virket i Forbindelse med det Andet, og jeg troer, at, naar man sætter sig en lille Smule paa Regjeringens Standpunkt, kan det ikke undre Nogen, at Regjeringen ikke drifter sig til at fridde ind herhjemme og omskyrte et Reglement for Arbejdet, blot fordi det fra et philanthrophisk Standpunkt ikke ganske svarer til hvad man kunde ønske, saalænge ingen Mand herhjemme har tiltroet sig Sagkundskab nok til at foreslaae noget Bedre istedetfor; og jeg tilstaaer, at jeg ikke blandt vore Philantropher derovre, hvor der ogsaa findes en Deel, baade modne og umodne, har seet Nogen, som vare stiftede til at bringe den Sag i Orden, skøndt jeg vel har havt Leilighed til at see adskillige Dplysninger herom, som indeholde sande og træffende Bemærkninger om Bestemmelser i det gjældende Reglement. Den ærede Taler har blandt Andet spurgt mig, om den bebudede Coloniallov ogsaa vil komme til at angaae communale Forhold og navnlig sætte den herværende Regjering istand

til at høre ogsaa Andres Udtalelse om Colonien end blot de derværende høitstaaende Embedsmænds. Dertil kan jeg svare: ja, det falder af sig selv, det er netop et af de vigtigste Diemed ved en ny Coloniallov, ikke blot at ordne Colonien's Forhold til Moderlandet, men ogsaa at ordne Colonien's communale Forhold og navnlig Borgernes Deeltagelse i den lovgivende Myndighed og at stille deres Selvstændighed ligeoverfor de derværende Regjeringens Organer i et passende Forhold til Colonien's Lørv.

Krieger: Jeg paaskjønner den Beredvilighed, hvormed den ærede Finantsminister har erklæret at ville lægge paa Thingets Bord samtlige de Anordninger, som maatte være udfærdigede af Generalgouverneuren, saavel førend Skrivelsen af Juli 1849 er kommen Gouverneuren tilhænde, som efter at denne Skrivelse er kommen ham tilhænde. Det vil da bedst vise sig, om der har været overdrevne Forestillinger med Hensyn til Omfanget af de provisoriske Anordninger, som ere udfærdigede. Jeg troer i det Mindste ikke, at jeg ved de Dtringer, jeg før tillod mig, ganske holdende mig til de sparsomme Meddelelser, som findes i Departementstidenden, har kunnet fremfalde den Tro, at der for mig vare overdrevne Forestillinger om denne Lovgivnings Virksomhed.

Rettelser.

Nr. 49	Sp. 761	§. 11 f. o.	„100,000 der“ læs: 100,000 Rddk.“
„	„	§. 15 f. o.	„Indtægts Afgang“ læs: „Indtægts-Ufgang“.
„	„	§. 27 f. o.	„Resol. af 11te Juli 1846“ læs: „Resol. af 1ste Juli 1846“.
„	„	762 §. 9 f. n. og fig.	„blive brofsholden. Naar man faalebes vil gaae ud fra det, som virkelig er erlagt, maa der derhos o. f. v.“ læs: „blive brofsholden, naar man faalebes vil gaae ud fra det, som virkelig er erlagt. Der maa derhos o. f. v.“
„	„	764 §. 11 f. o.	„eller“ læs: „nemlig“.
„	„	765 §. 15 f. n.	„Statens Gods“ læs: „Statens Met“.